

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι΄.

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 6 ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 491

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ-
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ πρὸς τὸν κ. Πάλλη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ. Ὁ Βενιζέλος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς
ὑστερισμὸς (τέλος).

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα (συνέχεια).

Ε. CLÉMENT. Ἱστορίαι τοῦ πελάγου καὶ τῆς ἀκρογιαλιᾶς.

Δ. ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΣ. Σονέτο Πετράρχη.

Α. Μ. ΜΟΙΡΑΣ. Ὁ Προφητικὸς.

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Δήλωση.

Α. Π. Διάβασε ἐργάτη!

» » Φυσικὴ τοῦ Βλαστοῦ.

Τ. Νέα βιβλία — Π. Βλαστός: Κριτικὰ ταξίδια.

Δ. Π. ΤΑΤΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τὸ ἔργο του.

Ν. ΣΑΛΒΑΓΟΣ. Δημοτικὰ Τραγούδια.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩ-
ΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΔΗΛΩΣΗ

Δυὸ Σάββατα τώρα δὲ βγήκε ὁ «Νουμάς» γιὰ τὴν ἀκόλουθη ἀφορμὴ. Ὁ ἐκδότης του πῆγε στὴ Θεσσαλία γιὰ δουλιὰ του καὶ κεῖ ἀποκλείστηκε δέκα μέρες ἔνεκα πὺν καὶ ὁ Λαρισσαϊκὸς σιδηρόδρομος καὶ τὰ βαπόρια τῆς γραμμῆς Βόλου—Πειραιᾶ δὲ δεχόντουσαν ἐπιβάτες. Φεύγοντας εἶχε παρακαλέσει τὸ Ρήγα Γκόλφη νὰ βγάλει τὸ φύλλο, μὰ κηρύχτηκε ἡ ἐπιστράτευση καὶ ὁ συνεργάτης μας ἀπὸ τοὺς πρώτους πρώτους ντύθηκε τὸ χακί. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Τάκης Οἰκονομάκης πὺν θὰ μπορούσε νὰ τὸν ἀντικαταστήσει. Ἔτσι, ἀνώτερη βία, νὰ ποῦμε, μᾶς ἀνάγκασε, ὕστερ' ἀπὸ δέκα χρόνια ταχτικὴ ἐκδοση, νὰ καθυστερήσουμε δυὸ βδομάδες.

Μὰ καὶ τώρα, ὅσο ξακολουθεῖ ἡ ἐπιστράτευση, καὶ ὅσο τὰ πράματα βρίσκονται μερδεμένα, δὲ θὰν τὰ καταφέρουμε νὰ βγάλουμε ταχτικὰ τὸ φύλλο. Ὁ «Καλλιτέχνης» σταμάτησε, γιὰ τὴν ὥρα, ὅλωςδιόλου. Τὰ «Παναθηναῖα» θὰ βγαίνουνε μιὰ φορὰ τὸ μήνα, ὄχι σὲ διπλά, μὰ σὲ μονά, ταχτικὰ φυλλάδια. Καὶ

ὁ «Νουμάς», γιὰ νὰ κρατήσῃ τὴ σειρά, θὰ βγαίνει κάθε Σάββατο μὰ μὲ ὄχτῳ σελίδες. Στους συντρομητάδες τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ στέλνουμε τὸ φύλλο κάθε δεκαπέντε μέρες, τὰ δυὸ ὄχτωσέλιδα φυλλάδια μαζί, καὶ στοὺς συντρομητάδες τῆς Τουρκιᾶς δὲ θὰ στέλνουμε καθόλου φύλλο, ἀφοῦ καὶ ἂ στέλνουμε θὰ πηγαίνει χαμένο, μὰ θὰ κρατοῦμε τὰ φυλλάδια στὸ γραφεῖο καὶ θὰν τοὺς τὰ στείλουμε ὅλα μαζί, ἅμα μὲ τὸ καλὸ γαληνέψουν τὰ πράματα.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

Ὅλα στὴ θέση τους, ὅλα μελετημένα ἀπὸ πρὶν, ὅλα ἀπὸ πρὶν κουρντισμένα. Καὶ ὁ Βενιζέλος δημοσιεύοντας τὸ Διάταγμα τῆς Ἐπιστράτευσης, λὲς καὶ πάτησε τὸ ἤλεκτρικὸ κουμπὶ καὶ ὅλα μονοστιγμῆς ἀρχινήσανε νὰ κουνιῶνται κανονικά, ρυθμικά, σοβαρά.

Ἀπὸ τὰ 78 ἴσαμε σήμερα, τετάρτη ἐπιστράτευση αὐτῆ. Καὶ ὁμως ἡ **πρώτη**. Γιατὶ πρώτη φορὰ ἡ Ἑλλάδα ἐπιστρατεύεται σοβαρά. Καὶ πόλεμος νὰ μὴ γινότανε, καὶ ἡ ἐπιστράτευση νὰ διαλυότανε ἤσουχα ἤσουχα ὕστερ' ἀπὸ ἓνα δυὸ μῆνες, πάλι πόλεμο κάναμε ἔμεις καὶ πάλι νικήσαμε. Πόλεμο κατὰ τῆς περασμένης Ἑλλάδας καὶ νίκη κατὰ τοῦ περασμένου ἑαυτοῦ μας.

Ἀλλάξαμε, ξαναγεννηθήκαμε. Πάει πιά. Ὅ,τι λαχταρούσαμε, ὅ,τι ὄνειρευόμαστε, σαρκώθηκε σὲ πραγματικότητα. Ὁ χτεσινὸς ρωμῆς πέρασε στὴν ἱστορία. Καὶ ζεῖ σήμερα ἓνας ἄλλος ρωμῆς στοχαστικὸς, ψυχροαίματος, ἰσορροπημένος. Κοίταξα τὸ ρωμῆ, εἶπε κάποιος, ρωμῆς καὶ αὐτός, καὶ δὲν τονὲ γνώρισα. Κοίταξα τὸν ἑαυτὸ μου καὶ τοῦθγαλα μὲ σέβας τὸ καπέλλο.

Ἄλλοτε καὶ τώρα. Ἄλλοτε διαδήλωσες καὶ ζήτωπόλεμοι καὶ σκέδια πολεμικὰ πάνου στὰ τραπέζια τοῦ Ζαχαράτου καὶ σταυραετοὶ λιγδιάρηδες καὶ «πρά, πρά, ὄρε καὶ ποῦναι τὸ